

τῶν δημιουργῶν ; ΣΩ. Εἰ μὲν ἐλαττοῦται ἢ μὴ ἐλαττοῦται ὁ ῥήτωρ τῶν ἄλλων, διὰ τὸ οὕτως ἔχειν α), αὐτίκα ἐπισκεψόμεθα, εἴαν τι ἡμῖν πρὸς λόγου ἢ νῦν δὲ τὸδε πρότερον β) σκεψόμεθα, ἄρα τυγχάνει περὶ τὸ δίκαιον καὶ τὸ ἄδικον, καὶ τὸ αἰσχρὸν καὶ τὸ καλόν, καὶ ἀγαθὸν καὶ κακόν, οὕτως ἔχων ὁ ῥητορικός ὡς περὶ τὸ γ) ὑγιεινόν, καὶ περὶ τὰ ἄλλα ὧν δ) αἱ ἄλλαι τέχναι αὐτὰ μὲν οὐκ εἰδώς, τί ἀγαθὸν ἢ τί κακόν ἐστίν, ἢ τί καλόν ἢ τί αἰσχρὸν, ἢ δίκαιον ἢ ἄδικον, πειθῶ δὲ περὶ αὐτῶν μεμηχανημένος, ὥστε ε) δοκεῖν εἰδέναι, οὐκ εἰδώς, ἐν οὐκ εἰδίσι, μᾶλλον τοῦ εἰδότος ; ἢ ἀνάγκη εἰδέναι, καὶ δεῖ προεπιστάμενον ταῦτα ἀφικέσθαι παρὰ σε, τὸν μέλλοντα μαθήσεσθαι τὴν ῥητορικὴν ; εἰ δὲ μὴ, σὺς) ὁ τῆς ῥητορι-

a) H. e. qua rhetor, quod hanc artem tenet. Ficinus: ob hanc unam facultatem. Fortasse vero legi debet καὶ διὰ τί οὕτως ἔχει. Caeterum αὐτίκα, quia ei opponitur νῦν, notat h. l. postea, paullo post, quemadmodum Ficinus vertit. Suidas etiam inter alia explicat περ μετ' οὐ πολὺ. Ruhnkenius et hic accepit pro statim.

b) Ald. Bas. I. πρότεροι. Statim ἄρα pro ἄρα Cod. Aug. male.

c) Cod. Meerm. ὥσπερ τὸ. vitiose.

d) Int. περὶ et εἰσί. Vid. Ind. v. εἶναι. Ficinus: quae ad alias artes attinent, ceteri. Sed in textis non est, quod respondeat nomini ceteri, et Socrates loquitur de rhetore solum, non de aliarum artium studiosis. Statim pro αὐτὰ videtur Ficinus legisse αὐτός: vertit enim: ut ipse quidem bonumne an malum sit quippiam ignores.

e) Coniunctio ὥστε postronitur verbis αὐτὰ μὲν — μεμηχανημένος, eum iis praerone debuisset, et tum repetitione verborum οὐκ εἰδώς supersedere potuisset Plato. Cod. Meerm. τί ante καλὸν ignorabat.

f) Int. ante εὐ particulam ἄρα s. 7.